

TOMÁŠ

ČÍSLO
VYDÁNÍ

01

OBČASNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

ŘÍJEN 2024

ROZHOVOR

O své životní cestě nám poví čerstvě vysvěcený jáhen Jenda Hála

NÁZORY

Představení staronového farního časopisu. Potřebujeme ho?

UDÁLOSTI

Kurzy ALFA
Seminář o modlitbě
Pout' mladých do Medjugorje

Z FARNÍ RADY

Poprvé se sešla nově zvolená farní rada, řeší i vybudování WC v kostele

ROZHOVOR

Z čajovny na Dobříš

PŘIPRAVILA JITKA URBANOVÁ

V našem kostele můžete od června potkávat sympatického mladého muže. Jan (nebo Jenda) Hála bude trávit svůj jáhenský rok službou v dobříšské farnosti, například v Wpastoraci mládeže a starších školních dětí. Co nám o sobě řekl?

Jendo, mohl by ses představit a říci, kde ses tady na Dobříši vzal a odkud jsi?

Pocházím z Kutné Hory, původně tedy z vesničky Lomec u Kutné Hory. Na Dobříši jsem se ocitl, když mi biskup Zdeněk Wasserbauer zavolal do Říma, že „jdu na Dobříš“, tak jsem přijel.

Když ses dozvěděl, že jdeš na Dobříš, už jsi o nás něco věděl?

O Dobříši jsem věděl jenom, že existuje. Ale trochu jsem se poptal ostatních, např.

P. Stanislava Góry, s kterým sdílím zájem o pastorační neslyšících. Reakce byly výhradně pozitivní.

Takže můžeš být jenom zklamán 😊 Jendo, ty ses zmínil, že jsi nebyl vychován ve víře, můžeš tedy popsat,

jak jsi dospěl k tomu, že se necháš pokřtít?

Nebyl jsem ve víře „vychovanej“, ale nebyl jsem ani vírou „nepolíbenej“. Moje mamka byla vždy hledající, jako malým nám četla biblické příběhy. Takže pro mě otázka, jestli Bůh je, nikdy neležela na stole. Vnímám jsem, že se s ním dá mluvit. Že Bůh vyslyší prosby, to jsem nějak vždycky věděl. Třeba když jsem nemohl najít správnou kostičku Lega, modlil jsem se a vždycky mi pomohl...

První kněžské zavolání jsem prožil jako dítě, když jsem viděl film „In nomine Patri“ o faráři Toufarovi. Ačkoli jsem filmu úplně nerozuměl, dotkl se mě tak, že jsem rodičům řekl, že budu knězem.

Úvodník

P. ANGELO SCARANO

Milí farníci, právě držíte v ruce nový farní věstník, který vychází kolem slavnosti sv. Václava. A tak mě napadla jednoduchá otázka: co mají společného sv. Václav, tento věstník a naše farnost? Možná vám přijde na mysl několik odpovědí, já mám jen jednu: novost! Novost, vždyť „je tu něco nového“! V době Václavově to byla nová víra a nový životní styl podle evangelia. V naší farnosti je to několik novinek v podobě tohoto zpravodaje a několika „nových“ akcí.

Každá novost vyžaduje odvahu, jinak to bylo u sv. Václava, který nasadil své síly, aby šířil evangelium v naší zemi. Podobně to platí i pro ty, kteří přinesli a přináší „něco nového“ do naší farnosti. Zároveň je důležité připomenout, že tyto nové věci mají starý základ: koneckonců sv. Václav navazoval na „dědictví otců“ nejen od babičky Ludmily či věrozvěstů Cyrila a Metoděje, ale také od bavorských

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 2

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 2

Okolo 15. roku jsem začal hledat důkladněji. Moje mamka začala chodit do kostela a já střídavě také. Jednou jsme jeli na rodinnou dovolenou do Oseka, kde ještě bydleli mniši. Mě to s nimi bavilo a táhlo mě to, takže i oni si dělali legraci, ať tam rovnou zůstanu. Já jsem oponoval, že nejsem ani pokřtěný, oni mi dali do rukou katechismus a řekli, ať projdu přípravou a že mě pak pokřtí.

No a já jsem katechumenátem v Kutné Hoře skutečně prošel, ale klášter v Oseku mezitím zrušili a já jsem byl nakonec pokřtěn v Kutné Hoře ve svých 19ti letech.

Vidíš nějaké výhody v tom, že jsi neprošel katolickou výchovou?

Zatím vidím spíš nevýhody. Třeba na Dobříši mám od října vyučovat náboženství a já vůbec nevím, co se těm dětem honí hlavou a jak ony víru prožívají. Tak si spíš myslím, že několik prvních hodin si budeme jenom povídat. Chtěl bych to náboženství „ušít“ potom přímo pro ty děti. Výhodou je asi to, že díky tomu, že jsem se pro víru rozhodl sám, se cítím opravdu svobodný. Nikdo mě nenutil. Vlastně i v katolické církvi jsem se vždy cítil velmi bezpečně, vše se děje pozvolna a vždy jsem dostal hodně prostoru na uvažování, nemohl jsem udělat unáhlené kroky.

Jakou střední školu jsi vlastně studoval?

Maturoval jsem na střední stavební škole. Pak jsem odešel na vysokou školu se zaměřením na dokumentaci památek, ale vydržel jsem tam jenom rok. Poté jsem se rozhodl dělat něco, co už jsem měl dlouho rád, a otevřel jsem si svoji čajovnu. Cesta čaje, Japonsko, to mě vždy zajímalo. Živil jsem se tím do svých 28 let. Pak jsem zvažoval, co tedy

dál, a rozhodl jsem se pro duchovní cestu a směřování ke kněžství.

Jak tvoje rodina reagovala na tohle rozhodnutí?

To Duch svatý zařídil pragmaticky. Nejdřív jsem rodičům sdělil, že chci odejít do kláštera a to skutečně nemohli rozdýchat, báli se, že už mě v životě neuvidí. Když jsem to potom změnil na „jenom“ kněžství, tak to pro ně byla úleva, radost a ohromně mě podporují.

Když se tedy vrátíme zase ke studiu teologie, co pro tebe byla největší radost a co bylo naopak těžké?

No, mě to fakt bavilo a bral jsem to jako dar. Mám taky pocit, že studiem jsem získal velkou svobodu ve víře. A to je důvod, proč bych doporučoval studium všem.

Jak to myslíš?

Pomůže ti zorientovat se v tom, co se v tobě děje, z jakých zdrojů si člověk může pomoci, učiní tě nezávislým na autoritách. Ta letitá zkušenost v církvi přece jen něco nese.

A co bylo tedy při studiu náročné?

Jsem dyslektik, dysgrafik, tak asi ty jazyky nebyly pro mě lehké. Jinak studiem jsem byl nadšený, samozřejmě ani na fakultě nebylo všechno

ideální, ale člověk se aspoň trénuje v pokoře, což je ctnost, která nás nakonec uschopňuje k lepšímu dialogu s Bohem.

Jendo, co děláš rád ve volném čase?

Rád piju čaj. Rád vařím. Rád čtu a dívám se na filmy (např. japonské). A jsem rád v přírodě. Některé koníčky už z mého života vymizely, např. historický šerm.

Mohou tě farníci pozvat na oběd a na co nejlépe?

Určitě mohou! Rád přijdu na návštěvu, rád vás poznám, rád nakouknu do domácnosti. A jím všechno.

Dík za rozhovor!

DOKONČENÍ ZE STR. 1

misionářů. Analogicky to platí i pro naši farnost: novinky těchto měsíců navazují „na dědictví farních otců a matek“. Jim všem patří díky!

Je dobré a krásné, že se v naší farnosti objevují věci nové, ale nesmíme zapomenout, že tím nejdůležitějším je... obnova našeho srdce a života.

Kéž tyto nové věci přispějí k novosti našich životů!

To přeji nám všem

P. Angelo

Farní časopis Tomáš. Potřebujeme ho?

ZA REDAKČNÍ RADU: ADAM BÖHM

Potřebuje dobříšská farnost v roce 2024 tištěný časopis? Spousta informací je na webu, informace o akcích dostáváme emailem, všechno důležité zazní v ohláškách. Farnost má několik rovin, jedna z nich je společenská. Společenství zraje skrze vztahy, vztahy se rozvíjejí kolem společných témat. Ale kolik témat nás může spojovat s ostatními, jen o nich nevíme? Ve farním zpravodaji chceme dát prostor tomu, co se do emailů a ohlášek nevejde. Přispět k tomu, abychom věděli nejen, kam a v kolik můžeme přijít, ale proč se taková akce chystá a co nás tam čeká. Podělit se o zprávy o důležitých rozhodnutích nebo změnách ve farnosti a přidat k tomu komentář. Napsat o farní akci

těm, kteří na ni nemohli přijít. Dobříšská farnost by klidně mohla být dál bez časopisu. Ale třeba časopis odkryje téma, které pár lidí přivede blíže k sobě, třeba nám pomůže číst lépe a hlouběji, co se ve farnosti děje, třeba nám pomůže přemýšlet nad tím, jak má vypadat církev naší doby. A o to se chceme pokusit. Ještě na praktickou notu - napadá vás téma, které by se tu mělo objevit? Chcete sami napsat text a přispět k obsahu? Napište nám na redakce@farnostdobris.cz. Máme zájem, aby obsah pokrýval farnost v celé její šíři geografické, generační i sociální. Těšíme se na vaše podněty a na všechny spolupracovníky - příležitostné i pravidelné.

Slovo na cestu obnoveného Tomáše

JOSEF MUSIL

Před šestadvaceti léty, v červnu 1998, vyšlo nulté číslo Tomáše – občasníku dobříšské farnosti. Byla to vzrušující doba. S P. Stanislawem Górou jsme začínali budovat moderní křesťanské společenství, opravovali kostel, začínali jsme přemýšlet o stavbě pastoračního centra (Stanislaw bydlil tehdy „nouzově“ na zámku), učili jsme se křesťansky žít ve svobodných podmínkách. Možná by současná mladá generace

mohla trochu závidět: tolik úkolů = tolik možností... Stočtrnáct čísel Tomáše zobrazuje cestu našeho společenství, ale i to, že často jsme cestu vpřed jasně neviděli. I když nesporně existovala – jako vždycky. Jako i dnes. Tyto řádky totiž nemají být pohledem zpět, nýbrž především výhledem na cestu dopředu. Není hotovo – a dokud svět nebude zralý ke zvěčnění, nebude hotovo.

PCsvT Vás srdečně zve na výstavu
ilustrátora a komiksového kreslíře
Petra Morkese:

Detektiv Vroubek... Když kniha mluví!

Vernisáž se uskuteční v neděli 6. 10.
2024 od 10.20 hod. v PC. Součástí
vernisaže bude program pro děti.
Autor představí průřez svých
nejnovějších prací. Výstava je
pořádána u příležitosti vydání „mluvící“
knihy Detektiv Vroubek – Bombastické
případy v nakladatelství Albi a potrvá
do konce října 2024.

Proto jsme tady my lidé – a především nové, nastupující generace mladých křesťanů. Máme jít dopředu jako společenství různých úrovní i jako každý jednotlivec. Aby to byla cesta společná a zároveň vlastní cesta každého z nás, je potřeba komunikace. Tomáš je jednou z možností a forem komunikace. Přeju redakční radě, všem přispěvatelům a samozřejmě všem čtenářům, aby to byla komunikace a cesta radostná (což neznamená bezproblémová) a úspěšná ve smyslu naplňování lidského úkolu a Božího plánu.

AKCE V ŘÍJNU

Seminář vnitřní modlitby (J. Hála)	PC	úterý 1.10., 15.10., 29.10., v 19h
Kurz Alfa	PC	každá středa od 2.10. v 19:30
Dětský den	PC	čtvrtek 3.10. v 15:30
Malování pro dospělé	PC	každý čtvrtek od 3.10. v 18:00
Vernisáž výstavy P. Morkese + agapé	PC	neděle 6.10. v 10:15
Knižní klub na téma ilustrace s M. Pogranem	PC	neděle 6.10. v 17:30
Chvály	PC	úterý 8.10. a 22.10. v 18:30
Akademie třetího věku	PC	čtvrtek 10.10. v 9h
Spolčo	PC	pátek 11.10. 19h
Spolčo - víkendovka	PC	pátek 18. – neděle 20.10.
Kruhové tance s E. Fenclovou	PC	sobota 12.10. v 17h
Mistři klasické hudby	kostel Dobříš	neděle 13.10. v 19h
Pout' prvokomunikantů do katedrály sv. Víta	Praha	sobota 19.10. v 9h
Dětská mše, misijní neděle	PC	neděle 20.10.
Medjugorský modlitební večer	kostel Sv. Pole	čtvrtek 24.10. v 17h
Pout' mladých do Medjugorje	Medjugorje	pátek 25. – středa 30.10.

Z FARNÍ RADY

Farní rada se sešla v novém složení

ADAM BÖHM

• Pastorační rada se skládá z volených a nominovaných členů.

Jsou jimi:

Adam Böhm,
Dana Chytrá,
Magdaléna Ježková,
Adéla Kořínková,
Miloš Kořínek,
Václav Novotný,
Josef Rendl,
Angelo Scarano,
Ladislav Svoboda,
Jana Svobodová,
Karolína Svobodová,
Veronika Tetuová
Marie Vaněčková.

Místopředsedkyní pastorační rady byla zvolena Veronika Tetuová.

• Na úvod setkání prezentoval Ivo Salcman jako host reflexi, kterou připravilo společenství chlapů a která popisuje stav naší farnosti, a nápady, jak farnost dále rozvíjet. Silným tématem prezentace byla role a zapojení mládeže ve farnosti.

• V Dlouhé Lhotě se chystá předání kostela z majetku církve do majetku obce. Je to změna, kterou diecéze už v jiných kostelích provedla, tedy existují již šablony smluv a pravidel, která nastaví pravidla pro využití prostoru. V našem případě je diskuze zatím na začátku.

• V Rosovicích proběhla oprava harmonia a oken a chystá se stříška u vchodu

do kostela.

• Ve Svatém Poli dále pokračují modlitební večery v duchu Medjugorje.

• Jana Svobodová bude na konci roku 2024 končit v roli ředitelky místní farní charity; hledá se nový model fungování.

• Proběhla krátká diskuze o vybudování WC v dobříšském kostele, pastorační rada projekt jednomyslně podpořila.

• Adam Böhm představil návrh obnovení farního časopisu, pastorační rada ho schválila.

• Proběhla také krátká diskuze o tom, jak oživit prostor dobříšského kostela, například změnou obrazu na hlavním oltáři. Rozhodnutí nepadlo, diskuze bude pokračovat.

ČASOPIS TOMÁŠ VYDÁVÁ FARNOST DOBŘÍŠ. NÁKLAD 160 VÝTISKŮ.

ČASOPIS JE ZDARMA, FINANČNÍ PŘÍSPĚVKY JE MOŽNÉ POSÍLAT NA ÚČET FARNOSTI.

REDAKČNÍ RADA: ADAM BÖHM, KATEŘINA SVOBODOVÁ, VERONIKA TETUOVÁ, JITKA URBANOVÁ.

MÁTE PODNĚT K OBSAHU NEBO REAKCI NA VYDANÝ ČLÁNEK? CHCETE SAMI PŘÍSPĚT ČLÁNEM?

NAPIŠTE NA REDAKCE@FARNOSTDOBRIŠ.CZ